

מ"ת 12238/06/22 - ש.פ. נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בטבריה

מ"ת 12238-06-22 מדינת ישראל נ' פ' (עצור/אסיר בפיקוח)

בפני	כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מבקש	ש.פ.
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים"), לפיה, בית המשפט מתבקש להורות על שינוי תנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני באופן שיותר למבקש להעתיק מקום המעצר לעיר בית שאן.

רקע והחלטות קודמים :

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות איומים כנגד בת זוגו , תקיפה כנגד בת הזוג והיזק במזיד לרכוש.
2. בעובדות כתב האישום המיוחסות למבקש נטען כי במועד הרלוונטי לכתב האישום היה המבקש נשוי לר.פ (להלן: "המתלוננת") והתגוררו בביתם ברחוב ... בעיר ... ביחד עם חמשת ילדיהם הקטינים (להלן: "הבית").

בתאריך 1.6.22 סמוך לשעה 09.00 נכנס המבקש לבית ופנה למתלוננת ואמר לה כי הוא מרגיש שהיא לא מתייחסת אליו וכי הוא חושד שיש לה משהו אחר. המתלוננת בקשה לעצור את השיחה ואמרה למבקש כי יחזרו לדבר על כך בערב כשהיא הולכת לחדרה ביחד עם המחשב הנייד כדי לעבוד. המבקש הלך אחריה ואמר לה כי הוא רוצה לדבר עם אייל מהעבודה שלה כדי שימנע ממנה לטוס לחוץ לארץ במסגרת עבודתה. המתלוננת סירבה לכך ואמרה למבקש כי אייל אינו קשור. אז חטף המבקש את הטלפון מידי המתלוננת וחייג לאייל וצעק עליו כשהוא דורש ממנו לבטל את הטיסה של המתלוננת לחוץ לארץ אם הוא רוצה שיהיה שלום בית בינו לבין המתלוננת. המתלוננת יצאה מהבית כאשר המבקש בעקבותיה. המבקש אחז בכח בידי המתלוננת ובכתפיה

ומשך אותה לבית כשהיא מתנגדת וצועקת לעברו שיעזוב אותה המבקש הכניס את המתלוננת בכוח לבית ונעל את דלת הכניסה כאשר הוא מכניס לכיס מכנסיו את המפתחות. המבקש הוציא את הפלאפון של המתלוננת מתוך הנרתיק אשר שמר עליו והטיח אותו בחוזקה על הרצפה עד אשר נשבר הפלאפון כאשר המסך שלו התנפץ ולא היה ניתן להדליקו.

בהמשך לאמור, לקח המבקש כוס זכוכית אשר בתוכה היה משקה, והטילה לרצפה כשהוא מנפץ אותה. המבקש ניגש לעבר המחשב הנייד של המתלוננת שהיה בחדר השינה וקרע את הכבל חשמל. המבקש רצה לשבור את המחשב הנייד אך המתלוננת אחזה בו בחוזקה והצמידה אותו לגופה כשהיא מתחננת שיפסיק ושיצא מהבית ויתן לה לעבוד, המבקש סירב לצאת מהבית כשהוא אומר לה: "מי ירצה אותך, את רוצה להיות כמו החברה שלך שהתגרשה, לפני שאני יתאבד אני יהרוג אותך ואז אתאבד את לא תצליחי להשתחרר ממני". המבקש עזב את חדר השינה, ניגש לארוך המטבח והוציא סכין מטבח והלך עמה לעבר המתלוננת אשר הייתה בחדרה, כאשר הבחינה המתלוננת במבקש מגיע לעברה עם סכין מיד נעלה את דלת החדר כשהיא נשענת על הדלת ומונעת בגופה מהמבקש מלפרוץ לחדר, המבקש החל לדפוק בחוזקה על הדלת בניסיון לפתוח אותה, משלא הצליח, הביא המבקש פטיש והחל דופק על הדלת בחוזקה כאשר המתלוננת צורחת כל העת "הצילו" כשהיא מבקשת ממנו בבכי שיפסיק כשהיא מקווה שמישהו ישמע אותה, המבקש עשה חור בדלת העץ והכניס את ידו בניסיון לתפוס את המתלוננת ברגלה. כאשר לא הצליח המבקש, התיישב על הרצפה והחל לבכות כשהוא אומר לה "אני לא יודע מה את רוצה ממני תפתחי את הדלת". המתלוננת אשר לא יכלה להזעיק עזרה, החלה לדבר עם המבקש ולהרגיע אותו כי היא לא תתגרש ממנו ולא תספר לאף אחד על המקרה. כאשר פתחה המתלוננת את הדלת, הוציא המבקש את הדלת ממקומה מאחר ולא רצה שילדיו הקטנים אשר היו אמורים לחזור יראו את החור בדלת, והבטיח שהוא הולך לקנות דלת חדשה ויצא מהבית.

המתלוננת הלכה לבית הוריה וספרה על כך להוריה אשר הפצירו בה ללכת ולהתלונן במשטרה, אך המתלוננת חששה כי המבקש יפגע בה. המבקש הגיע לבית הורי המתלוננת ואמר לה מדוע סיפרה על כך להוריה וכי היא אמרה שלא תספר וכי היא הורסת את הבית. אביה של המתלוננת דרש ממנו לעזוב את הבית.

אישה אשר שמעה את צעקות המתלוננת מחוץ לבית דווחה למשטרה וזו מצאה את המתלוננת בבית הוריה.

במעשיו האמורים לעיל, מואשם המבקש כי תקף המבקש את המתלוננת שלא כדין וכן איים עליה בפגיעה שלא כדין בגופה בכוונה להפחידה או להקניטה וכן גרם נזק לרכוש במזיד.

בד בבד הוגשה כנגד המבקש בקשה למעצרו עד תום ההליכים.

3. בהחלטה מיום 19.6.22 הורה בית המשפט (מותב זה) על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של המבקש.

4. ערר המבקש לבית המשפט המחוזי נצרת על ההחלטה לעיל התקבל במסגרת עמ"ת 12238-06-22 שם הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני בבית דודתו בחיפה והותיר ההחלטה על קבלת תסקיר המעצר עד כנה.

באשר לעתירת ב"כ המבקש לביטול המעצר בפיקוח האלקטרוני ויציאת המבקש לעבודה קבע בית המשפט המחוזי כי :

"באשר לדיון הקבוע ליום 31.7 לקבלת תסקיר המעצר, הרי שלדידי יש מקום להותיר מועד זה על כנו, כאשר תסקיר המעצר שיוגש יתייחס להליך הטיפול ולאפשרות יציאתו של העורר לשיחות אצל מר אלון מרגלית כפי המבוקש, או אצל שירות המבחן בהתאם לשיקול דעתו המקצועי.

אינני סבורה כי בנסיבות העניין, נוכח כל ההנמקות שפירטתי בליבת החלטה זו, כי יש מקום כבר עתה לבחון את ביטול האיזוק האלקטרוני ויציאת העורר לעבודה. מדובר בבקשה מוקדמת מאוד שטרם בא זמנה. ראשית יש לברר את תפקודו ושילובו של העורר במעצר בפיקוח אלקטרוני וככל שינקוף הזמן תהא פתוחה הדרך בפני ב"כ העורר להגשת בקשה מתאימה בפני בית המשפט קמא וזו תדון על ידי בית המשפט קמא בהתאם למיטב שיקול דעתו."

5. תסקיר המעצר :

מתסקיר המעצר עולה כי לא חלה הפחתה במסוכנות הנשקפת מהמבקש וכי שירות המבחן ממליץ על הותרתם של התנאים המגבילים על כנם.

טיעוני הצדדים בבקשה :

טיעוני הצדדים:

טיעוני ב"כ המבקש :

ב"כ המבקש טען כי המבקש נמצא במעצר בית באיזוק אלקטרוני בחיפה בדירת 50 מטר, התנאים לא אופטימליים, אותם ערבים שאושרו בבימ"ש המחוזי יהיו אותם ערבים בבית שלהם בבית שאן, מרחק 5 ק"מ מהמתלוננת. אמו של המבקש שאושרה כאחת הערבות רוצה לחזור לעבודה, כיוון שהיא גרה בבית שאן והעבודה בבית שאן. המבקש לא הפר תנאים מאז ששוחרר, הוא מעדיף גם לא לדבר עם הילדים. פיקוח בדירה של 50 מטר, שהיה בשעתו טוב, הרי שהיום לאחר חודשיים וחצי קיימת פגיעה במפקחים, בנסיבות אלה ניתן לקבל את הבקשה להעביר אותו למעצר בית בבית שאן בבית הוריו, שם יש תנאים טובים יותר ומקום גדול יותר. הבקשה הינה לבטל את האיזוק האלקטרוני, ואם לא אפשרי שיהיה באיזוק אלקטרוני בבית שאן.

כמו כן עתר ב"כ המבקש כי יותר למבקש לצאת לתפילות. בית המשפט המחוזי החליט לשחרר אותו ללא תסקיר אך נקבע דיון בבימ"ש. מדובר באדם חובש כיפה, הפנה לסעיף 22ד' (1)(ג) (2) לחסד"פ, שם מדובר על יציאות כשחוק מאפשר גם יציאה לטיפול (הוגשה פסיקה לפיה הותרו יציאה לתפילות).

עוד נטען כי יש לאפשר לבקש לצאת ביום כיפור, ראש השנה וסוכות לתפילה בליווי אחד הערבים, לבית כנסת בחיפה כפי שמופיע בבקשה או בית הכנסת ברח'

בסיום הדיון אמר המבקש בכעס: "אני מבקש שמחר ידחה הדיון שיש לי עם המתלוננת כי מחר אני יכול לפגוע בה."

טיעוני המשיבה :

ב"כ המבקשת טען כי לא הוגשה בקשה בפני בית המשפט, בשורה התחתונה של התסקיר נקבע שאצל המבקש מתקיימת רמת סיכון בינונית על גבוהה להישנות עבירות, עולה כי הוא משתמש בסמים, עולה כי יש לו בעיות נפשיות ובסופו של דבר שירות המבחן מציע על סמך הממצאים תכנית טיפולית סגורה בבית נועם דבר שנדחה ע"י המשיב, שירות המבחן קבע שיש להשאיר את התנאים על כנם.

לעניין בקשת המבקש לביטול תנאי מעצר באיזוק, לא הוגשה בקשה לעיון חוזר, בקשת המבקש אינה עולה בקנה איד עם התנאים הקבועים בסעיף 56 לחסד"פ, אין חלופה זמן, אין שינוי נסיבות מהותי ויתרה מכך התקבל תסקיר אשר הצביע על רמת מסוכנות בינונית גבוהה והותרת התנאים על כנם, מדובר בכתב אישום חמור.

ברשר לבקשה לשינוי כתובת מגורים, מדובר במתלוננת המתגוררת בבית שאן, איזוק אלקטרוני זה עוד כלי, אבל כשמדובר על מסוכנות שמשקפת מהמבקש האיזוק האלקטרוני לא יכול למנוע את מה שהמרחק יכול למנוע. עוד נטען כי כל מי שנטל חלק בקיום השחרור באיזוק אלקטרוני, ידע שמדובר בהליך שיכול לקחת זמן וידע בפני מה ניצב, ואי אפשר אחרי חודשיים לכרסם באותם תנאים שלקחו על עצמם. לאור כך סבורה המבקש כי יש מקום לדחות את הבקשה.

לעניין החלונות המבוקשים, מדובר במשיב שעצור עד תום הליכים באיזוק אלקטרוני והמעצר באיזוק אלקטרוני כמוהו כמעצר מאחורי סורג ובריא והפסיקה ידועה. מאחר והתסקיר מצביע על רמת מסוכנות בינונית גבוהה ולא חלף זמן, אין מקום לאשר יציאה לתפילות במקרה זה.

דיון והכרעה

בבקשה לעיון חוזר, כגון הבקשה בה עסקינן, בית המשפט מוסמך לעיין מחדש בהחלטתו, רק בהתקיים תנאים המפורטים בסעיף 52 (א) לחוק המעצרים, שזו לשונו:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע, ראשי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות

בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

האם "עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" ?

על הסוגיות עליהן צריך בית המשפט לתת את הדעת בבקשה לעיון חוזר המסתמכת על "חלוף הזמן" עמד בית המשפט המחוזי בנצרת בבש **2347/06** פרץ שלמה נגד מדינת ישראל מפי כב' השופט אברהם אברהם :

"מה, בכל זאת, ביקש המחוקק לומר בסעיף 52(א) לחוק המעצרים, כשקבע את החלופה השלישית, זו שעניינה חלוף הזמן מאז ניתנה ההחלטה? התשובה לכך מצויה בדברים שהבאנו למעלה מפי כב' השופטת פרוקצ'יה. יעודו העיקרי של העיון החוזר הוא 'לבחון מחדש, האם בנקודת זמן מאוחרת להחלטת מעצר נגרע תנאי זה או אחר, שקיומו נדרש לצורך המשך המעצר'. על כן, אם 'עבר זמן ניכר מאז מתן ההחלטה, ניתן לחזור ולבחון סוגיות הנוגעות לעילת מעצר, ראיות לכאורה, וחלופת מעצר'."

בהחלטת בית המשפט המחוזי בנצרת במסגרת בש **002201/06** עמיר מולנר נגד מדינת ישראל נקבע מפי כב' השופט נסים ממון בבקשה לשינוי תנאי מעצר הבית המלא:

"לדעתי, לא עבר זמן ניכר כלל וכלל. חודשים ספורים של מעצר בית הם דבר שבשגרה, והגם שצריך לעשות הכל כדי לצמצם את התקופה אין לומר שזהו זמן ניכר. ראו למשל, ב"ש [מחוזי נצ'] **2184/06** שהוא נגד מדינת ישראל, נבו המאגר המשפטי הישראלי **[27.6.06]** וגם בש"פ **6772/05** פלוני נ' מדינת ישראל תק-על **(3)2005**, **1750**, עמ' **1752** שם נקבע כי -

"... לא נשתנו אף הנסיבות מאז, ולא עבר "זמן ניכר", כלשון הוראת החוק, מעת מתן ההחלטה המקורית. בנסיבות עניין זה, מעבר ארבעה חודשים מאז מתן ההחלטה אינו מצדיק את שינויה בשל יסוד חלוף הזמן גרידא, וההנחה המובנית בחלופת מעצר בית שהוחלה בהסכמת העורר היא כי הוא ישהה במסגרת זו במהלך התנהלות משפטו, וכל עוד הוא מתמשך התמשכות סבירה, לא תקום עילה לשינוי תנאי החלופה. בנסיבות שלפנינו, זהו, אכן, מצב הדברים. משבקשתו לעיון חוזר של העורר אינה עומדת בתנאי הסף האמורים, דינה להידחות".

במקרה זה דחה בית המשפט בקשתו של המבקש להקלה בתנאי מעצר בית מלא וזאת בחלוף ארבעה חודשים ובשעה שההליכי ההוכחות צפויים היו להימשך עוד חודשים ארוכים וזאת בשונה מהמקרה שבפני בו קבוע התיק לקבלת תסקיר שירות המבחן וטיעונים לעונש לחודש הבא.

לצין כי ערר על החלטה זו נדחה ע"י כב' השופט רובינשטיין בבש"פ **6358/06** עמיר מולנר נגד מדינת ישראל ובית המשפט מצין במפורש גישתו בעניין חלוף הזמן המהווה עילה להקלה בתנאי השחרור בערובה :

אף אני, כסגן הנשיא המלומד, סבור כי לא חלף עדיין זמן ניכר - כמשמעו בחוק - מן ההחלטה המצדיק את השינוי המבוקש כנתינתו, קרי, הגבלת מעצר הבית לשעות הערב והלילה בלבד. לא הרי שהות של מספר חודשים במעצר מאחורי סורג ובריח כהרי מעצר

בביתו של אדם, גם אם אין להקל ראש בהגבלות שבמצב זה (ראו ב"ש 215/73 מדינת ישראל נ' סלימאן, פ"ד כח'(1) 246, 249, השופט ברנזון). להבחנה בין מעצר בית למעצר בפועל ראו גם בג"צ 5555/05 פדרמן נ' אלוף פיקוד המרכז, פ"ד נט(2) 865, 870-869.

לאור עיקרון המידתיות מציין בית המשפט העליון כי המועד המתאים להגשת בקשה במקרה שבפניו יהיה בחלוף 9 חודשים משחרורו של העורר ולאחר דיוני ההוכחות הקבועים במועד זה.

בהחלטתו בב"ש 3712/08 סעד רתיב נגד מדינת ישראל עומד בית המשפט המחוזי בחיפה, מפי כב' השופט ר. שפירא על פרק הזמן המהווה "חלוף זמן" המצדיק שינוי תנאי שחרור בערובה :

"אוסף עוד, לעניין זה, כי לטעמי, בעניינו של בגיר ובהעדר שינוי נסיבות אחר, זמן שיחשב לזמן המצדיק בחינה מחודשת של תנאי שחרור הוא פרק הזמן של חלוף תשעה (9) חודשים ממועד מתן החלטת השחרור. לעניין זה סבור אני כי יש ללמוד על הזמן לבחינת חלופת מעצר מהוראות סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996, הקובעות מנגנון של עיון חוזר בהחלטת מעצר לאחר חלוף תשעה חודשים. סבור אני כי פרק זמן זה מנחה כאמת מידה לפרק הזמן הראוי לבחינתה של חלופת מעצר, זאת בהעדר שינוי נסיבות אחר. "

סיכומי של דבר, מהפסיקה המובאת לעיל עולה כי נקודת האיזון בין הפגיעה בחופש התנועה של המבקש השווה במעצר הבית, הפגיעה באיכות חייו ובחופש העיסוק והקניין שלו לבין הצורך באיון מסוכנותו של המבקש ממוקמת באזור תשעת החודשים בהם שווה המבקש בתנאי מעצר בית מלא ולא לפני כן.

אכן, ניתן לחשוב על מקרים בהם גם בחלוף תקופה קצרה יותר יהיה משום חלוף זמן המצדיק הקלה בתנאי השחרור בערובה אך לצורך כך על בית המשפט להתרשם כי פרק הזמן הקצר יש בו כדי להחליש באופן משמעותי את עוצמתה של עילת המסוכנות.

מן הכלל אל הפרט:

במקרה שבפני מיוחסות למבקש עבירות אלימות פיסית ומילולית כנגד בת זוגו. מתסקיר שירות המבחן עולה כי מסוכנות המבקש כלפי המתלוננת לא פחתה וסירובו ליטול חלק בהליך טיפולי משמעותי עתיד להשאיר המסוכנות הקיימת שאינה נמוכה כלל ועיקר על כנה.

לכך אוסיף עמדת המתלוננת המביעה חשש מפני המבקש.

כל זאת שעה שכתובת המעצר המבוקשת בפיקוח אלקטרוני מצויה כחמישה ק"מ בלבד מבית המתלוננת.

במצב דברים זה ונוכח המסוכנות הנשקפת מהמבקש כלפי המתלוננת אין בפיקוח אלקטרוני כדי לאיין המסוכנות הנשקפת למתלוננת שעה שניתן לחצות המרחק הקצר בדקות ספורות - זמן שלא יספק התראה מספקת בידי משטרת ישראל לצורך הגנת המתלוננת.

זאת ועוד, אך לפני שלושה חודשים הצהירה דודתו של המבקש בבית המשפט כי אין כל מניעה למגורי המבקש בביתה בחיפה ולא ציינה כל מגבלה של שטח הדירה או אחרת. אמו של המבקש שעתה מבקשת כי המבקש יעצר בביתה בפיקוח אלקטרוני הצהירה כי הינה בפנסיה ואין לה כל מניעה להגיע ולשאת חלק במלאכת הפיקוח, כך גם שאר המפקחים בעניינו. מכאן תמוהה מעט הטענה כי חל שינוי נסיבות כלשהו בעניינו של המבקש ונוכח האמור לעיל לא מצאתי כי יש בחלוף חודשים בודדים כדי חלוף זמן אשר יצדיק הקלה בתנאי מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

לסיום אציין התפרצותו הבוטה של המבקש בדיון מיום 21.9.22 אשר מחזק התרשמות שירות המבחן בתסקיר המעצר בדבר המסוכנות שעדיין נשקפת מהמבקש לרבות סף גירוי נמוך.

באשר לעתירת המבקש לצאת את המעצר בפיקוח אלקטרוני לצרכי תפילות מצאתי כי מספר היציאות המבוקשות מאיין את החלטת בית המשפט המחוזי אשר הורה על מעצר בפיקוח אלקטרוני ותכליות המעצר בפיקוח אלקטרוני על רקע המסוכנות הנשקפת מהמבקש. לפני משורת הדין ונוכח המרחק הגיאוגרפי וההיתר המידתי מצאתי להתיר יציאת המבקש בליווי אחד המפקחים במועדים הבאים לצרכי תפילה בלבד בבית הכנסת בית התקווה ברח' :..... 25.9.22 בשעות 18:15-20:00 (ערב ראש השנה), 4.10.22 (ערב יום כיפור) מהשעה 18:30-21:00 ו- 9.10.22 (ערב חג הסוכות) מהשעה 17:45 עד 19:15.

סוף דבר:

בשים לב לאישור יציאת המבקש לצורך תפילות, הבקשה לעיין חוזר נדחית.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לעיין הצדדים והיחידה לפיקוח אלקטרוני.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשפ"ב, 22 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.

חתימה